

ZAVOD ZA KULTURO IN IZOBRAŽEVANJE

Tržiška knjižnica

64290 Tržič

bombažna predilnica in tkalnica TRŽIČ

LETO XXI

JUNIJ 1980

ŠTEVILKA 6

PROBLEMATIKA KDS

Kadrovski oddelek

Pri izvrševanju vsakodnevnih kadrovskih nalog se kadrovski oddelek srečuje z zelo različno kadrovsko problematiko, a sedaj bi v glavnem spregovorili o naslednjih problemih:

- fluktuacija delovne sile oz. izvajalcev del in s tem v zvezi nabor kadrov (v zadnjem času predvsem primanjkuje moške delovne sile);
- nezadovoljiva kadrovska struktura;
- problem praktičnega priučevanja za dela in naloge v proizvodnji, ker še nimamo urejenih zelo potrebnih učnih delavnic;

- izostanki z dela zaradi neurejenega varstva otrok, bolezenski izostanki, nezainteresiranost mladine za uk in štipendiranje v tekstilni stroki;

- priprave na prehod na usmerjeno izobraževanje;
- predvidene perspektivne upokojitve in s tem v zvezi premajhen naravni prirastek na območju tržiške občine itd.

Splošno pomanjkanje delovne sile oz. izvajalcev del pa se je v zadnjem času bistveno spremenilo s sklenitvijo delovnega razmerja žensk z jeseniškega območja, ki so že pričele z delom za potrebe TOZD.

1. V TOZD Predilnica 11 oseb za dela in naloge - čiščenje strojev, podviganje in predenje;

2. V TOZD Tkalnica 12 oseb za dela in naloge - čiščenje strojev, natikanje votka in previjanje;

3. V TOZD Konfekcija 6 oseb za dela in naloge - pomožna dela in vezenje.

Nadalje se vrši nabor še 20 kandidatk z jeseniškega območja, ki bodo izpolnile popolno zasedbo avtobusa.

Pri prizadevanjih za izboljšanje kadrovske strukture se usposablja 49 mladink in mladincev (kot štipendisti) na raznih srednjih, višjih in visokih šolah raznih smeri in profilov. 27 članom kolektiva DO krije stroške šolanja ob delu, 8 mladincev se izpopolnjuje na raznih poklicnih šolah raznih strok, 5 pripravnikov se pripravljajo na preizkus znanja za bodoča dela in naloge.

Poleg zgoraj omenjenih 89 bodočih strokovnjakov smo v tem šolskem letu razpisali 50 štipendij oz. učnih mest.

Ob večji skrbi za bodoči strokovni kader omogočamo v tem letu 35 dijakom in študentom opravljanje obvezne počitniške prakse v DO, zaradi lažjega izvajanja pomoči in mentorstva, so razdeljeni v dve skupini.

Ravno tako omogočamo 60 učencem in dijakom opravljanje neobveznega počitniškega dela, kjer spoznajo delo in življenje v DO, pomagajo izpolniti nastale vrzeli v času dopustov ter imajo dobro priložnost za opredelitev za delo v naši DO ali za odločitev za uk in štipendiranje v tekstilni stroki.

Problematika pomanjkanja kadrov z ozirom na predvidene upokojitve in prehod na usmerjeno izobraževanje zahteva, da še bolj poglobimo vzgojno-izobraževalno dejavnost predvsem pa praktično priučevanje novincev za dela in naloge v TOZD oz. v proizvodnji.

Za realizacijo tega že dalj časa pripravljamo učne delavnice oz. izdvojene prostore za

priučevanje, ki bodo s sodobnimi avdiovizuelnimi pripomočki pripomogli k hitrejšemu in kvalitetnejšemu usposabljanju za izpraznjena dela in naloge v TOZD.

Za izboljšanje kadrovske problematike v širšem smislu bomo morali storiti vse oz. ustvariti pogoje za večji stanovanjski fond, uveljaviti sistem nagrajevanja po delu, izboljšati pogoje dela, dodelati sistem napredovanja, delati na izboljšanju medsebojnih odnosov, skratka ustvariti pogoje za blagostanje in večjo socialno varnost zaposlenih kar ni odvisno samo od kadrovske službe, ampak se moramo angažirati vsi skupno z družbenopolitičnimi in samoupravnimi organi v DO.

Splošni oddelek

Družbeni standard

Poleg OD je to eno od področij, kjer smo najbolj občutljivi. Največ težav povzročajo veliko pomanjkanje stanovanjskega fonda, ki je glede na potrebe po novih delavcih še bolj problematično. Dnevno se vrstijo zahteve za stanovanja, dnevno so »na programu« grožnje, psovke, izsiljevanje in podobno. Novosprejeti delavci, ki so imeli ob sklenitvi delovnega razmerja urejeno stanovanjsko vprašanje običajno že po nekaj tednih zahtevajo sobo ali stanovanje, češ da so jih iz prejšnjega stanovanja vrgli na cesto itd. Skoraj vsi smatrajo, da imajo vso pravico dobiti ustrezno stanovanje, čeprav so v BPT le nekaj tednov in niso niti na prednostni listi, niti uradno niso zaprosili za rešitev stanovanjskega problema. Tudi dejstva, da stanovanj ni, na noben način nočejo razumeti. Seveda to niso edini problemi, ki se pojavljajo. Precej težav in slabe volje povzročajo tudi tisti, ki jim je bilo stanovanje dodeljeno, a ga uporabljajo v nasprotju z vsemi normami.

Niso redki primeri, ko se stanovanci pritožujejo nad kaljenjem nočnega miru z glasbo, petjem, plesanjem kola ipd., tako kot bi bili sami v zgradbi. Take in podobne »prireditve« so kar precej pogoste in zato ni čudno, da ljudje pridejo prosit naj nekaj ukrenemo in naj takim strankam ne dodeljujejo stanovanj v njihovi hiši. Kaj vse lahko počno neodgovorni posamezniki lahko ponazorimo s primerom, ki se je dogodil pred kratkim: v leseni veži stavbe, ki je tudi v precejšnji meri grajena z lesom, si je bistri stanovalec omislil piknik in pekel čevapčiče ne meneč se za nevarnost požara, ki bi lahko nastal in uničil družbeno in privatno lastnino. O doseljevanju drugih neprijavljenih oseb in o njihovem bivanju v naših stanovanjih pišemo v problematiki pravnega oddelka zato tega ne bomo navajali.

V okrepčevalnici je problematika podobna kot je bila pred meseci, ko smo o tem že pisali v našem glasilu. Ponovno bi poudarili zastarelo, pomanjkljivo in dostikrat že neuporabno opremo, pomanjkanje drobnega inventarja in težave s pridobivanjem novih (manjkajočih) delavcev za delo v kuhinji.

Na področju zagotavljanja varnosti in požarne preventive v zadnjem obdobju ni bilo bistvenih težav, zatika se le pri odpravljanju pomanjkljivosti, ki jih ugotovi komisija pri rednem požarnovarnostnem pregledu.

Informiranje kot del zadolžitve splošnega oddelka poteka glede na dane pogoje sorazmerno zadovoljivo, toda stanje obveščeniosti še vedno ni tako kot bi moralo biti. Vse premalo je še informacij, ki bi bile potrebne za res prave samoupravne delegatske odločitve. Stanje se je z uvedbo

(Nadaljevanje na 2. strani)

OB 4. JULIJU DNEVU BORCA

ISKRENO ČESTITAMO VSEM SODELAVCEM

UREDNIŠKI ODBOR

(Nadaljevanje s 1. strani)

temeljnih informacij za delavce nekoliko izboljšalo, vendar je ostalo še mnogo zadev o katerih bi morali biti delavci s strani strokovnih služb in vodilnih delavcev obveščeni.

Pravni oddelek

Zadeve, ki so v postopku pred sodišči:

V letošnjem letu je precej naraslo število spornih zadev, ki jih skušamo rešiti preko sodišč – največkrat je to sodišče združenega dela. Trenutno imamo pred sodišči sedem zadev, od tega je največ sporov okrog stroškov šolanja ter stanovanjskega posojila, sledijo pa jim spori v zvezi z izselitvijo iz naših stanovanj in pa izvršbe le-teh. Precej veliko razsežnost je dobil tudi spor z našim delavcem okrog tajnega glasovanja DS DSSS, saj je zadeva trenutno na drugostopenjskem sodišču združenega dela in pa na ustavnem sodišču SRS. Poudariti moramo, da se skoraj vse zadeve rešijo v korist naše DO, saj so sporni problemi ponavadi formalno pravno lahko rešljivi.

Disciplinske zadeve

Največji problem so neopravičeni izostanki, ki so še vedno v porastu. Kljub dokaj strogim disciplinskim ukrepom se stanje ne izboljša, zato bi bilo potrebno razmisliti o novih disciplinskih ukrepih s katerimi bi bili ti kronični »izostankarji« tudi finančno prikrajšani, t. j. uvesti bi bilo potrebno pavšalne odškodnine za izostajanje.

Drug pereč problem so alkoholiki, od teh je nekaj kroničnih, ki jim noben disciplinski ukrep ne zaleže, saj jim je premalo le to, da jim disciplinska komisija ne izreče najstrožjega ukrepa, tako lahko naprej vedrijo v naši DO.

Pojavlja se tudi precej kršitev discipline v smislu neizvrševanja oz. nevestnega izvrševanja danih nalog.

Kljub stalni rasti hušjih kršitev delovnih obveznosti je izrečeno malo najstrožjih disciplinskih ukrepov – prenehanje delovnega razmerja, saj se disciplinske komisije največkrat odločajo za pogojno prenehanje delovnega razmerja.

Stanovanjska problematika

Delavci, ki odhajajo iz naše DO se premalo zavedajo svojih obveznosti, ki jih še vedno vežejo na nas, saj zapuščajo DO z visokimi zneski neodplačanih posojil, ki so jih dobili za nakup stanovanja oz. izgradnjo hiš. Le redki se ob podpisu pogodbe o vračanju strinjajo z odplačilnimi pogoji, saj morajo v skladu z našim pravilnikom vračati trojne zneske. Marsikoga moramo zaradi tega sodno preganjati.

Nerešljiv problem pa predstavljajo uporabniki naših stanovanj. Kljub številnim poskusom se ne moremo znebiti številnih podstanovalcev, ne moremo pa prepričati naših delavcev, da podnajemniške pogodbe naš pravilnik ne dovoljuje.

Poleg tega se pojavlja grda navada naših imetnikov stanovanjske pravice, ki v naših stanovanjih puščajo otroke oz. bližnje svoje, sami pa se vselijo v drugo stanovanje ali novozgrajeno hišo. Zaradi milij določb našega Zakona o stanovanjskih razmerjih smo v takih primerih nemočni.

Samoupravni akti

Trenutno imamo v vezavi naše temeljne samoupravne akte, ki jih bodo dobili vsi delavci v najkrajšem času. Zaradi stalnih sprememb naše pozitivne zakonodaje se pojavlja problem sprotnega usklajevanja naših samoupravnih aktov z veljavnimi predpisi.

AKCIJSKA KONFERENCA ZKS

V vsakodnevnem pogovoru, v sredstvih javnega obveščanja in na vseh nivojih družbenopolitičnega življenja se v zadnjem obdobju vse česče pojavlja pojem »stabilizacija« oz. bolj konkretno – stabilizacijska prizadevanja. O stabilizacijskih ukrepih je bilo že veliko rečenega tudi v naši delovni organizaciji, sprejeta so bila določena stališča; v posameznih zadevah se dogovorov držimo oz. se že stabilizacijsko obnašamo, toda še vedno je dosti zadev kjer bo treba na tak ali drugačen način spremeniti stare navade ter ukreniti vse potrebno, da se bodo varčevalni oziroma stabilizacijski ukrepi dosledno izvajali.

Komunisti BPT so na svoji akcijski konferenci obravnavali stabilizacijo gospodarskih gibanj v DO. Osnova za razpravo je bilo predhodno pripravljeno gradivo v katerem je bilo navedeno nekaj osnovnih podatkov o gospodarjenju, doseganju planskih obveznosti, oskrbi z osnovnimi surovinami ter repromateriali, problematiki pomanjkanja delavcev, problematiki oskrbljenosti z obratnimi sredstvi ter projektu srednjeročnega plana 1981 do 1985.

Kot je že omenjeno, naj bi bila to akcijska konferenca na kateri naj bi se dogovorili na kakšen način bomo že znane probleme rešili, toda sama razprava je v začetku bolj dajala videz problemske kot resnično akcijske konference. Tudi sicer razprava ni kazala na to, da gre za akcijsko konferenco komunistov, temveč je bilo vse skupaj bolj podobno razširjeni seji posvetovalnega organa (kolegij) oz. seji kolegija pred avditorijem. Namreč razpravljalci so bili vodilni delavci (člani posveta) medtem ko se ostali prisotni komunisti v razpravo niso vključili. Kje je razlog za to ne kaže razglabljalati na tem mestu, toda vseeno bi kazalo opozoriti vse, ki so bili prisotni, da stabilizacijska prizadevanja niso le stvar, naloga in obveznost vodilnih delavcev, temveč vseh zaposlenih, še posebno pa komunistov. Če pa gre pri tem za sekretarje OO ZKS je povsem jasno, da tak odnos do reševanja problemov, blago rečeno, ni primeren.

Kot komunisti bi se morali aktivno vključiti v vsa stabilizacijska dogajanja in biti vzgled ostalim sodelavcem.

Čeprav potek konference ne zasluži visoke ocene so bili izoblikovani sklepi, ki so obvezujoči, terjali bodo maksimalno angažiranost slehernega delavca BPT, predvsem pa še vodilnih delavcev in komunistov. Le na ta način bo mogoče realizirati sklepe, ki bodo vplivali na gospodarjenje in s tem tudi na materialni položaj delavcev v BPT.

Sprejeti so bili naslednji sklepi:

1. Izhajajoč iz spremenjenih pogojev gospodarjenja (uvozne omejitve, devalvacija), je potrebno proizvodnjo in prodajo še bolj izvozno usmerjati. Zato bomo do konca leta 1980 izvozili za 25 % več, kot smo si zastavili v letnem

gospodarskem načrtu za 1980. leto.

2. Navkljub težavam domačih dobaviteljev v doseganju kvalitete in rokov dobave je treba še bolj odločno nadomeščati uvožene surovine, zlasti pomožne materiale z domačimi. Doseženih 67 odstotkov pokritja uvoza s konvertibilnega področja z izvozom, bomo z dodatnimi napori in varčevanjem še izboljšali. Vendar pa brez usklajevanja dogovorov o deviznem pokritju v širšem republiškem in medrepubliškem prostoru ne bo šlo. Predlagamo boljše izvozno stimuliranje gotovih proizvodov s čim več vložnega dela in domačega znanja, z ustreznimi omejitvami pa bo treba zmanjšati izvažanje domačih surovin in polproizvodov na račun slabše preskrbe domačega trga in industrije.

3. Stabilizacija je predvsem iskanje novih možnosti za boljše gospodarjenje. Zato bo potrebno nadaljevati s selekcioniranjem naše proizvodnje v dohodkovno zanimivejše proizvode. Poleg tega bo treba s širšo družbeno pomočjo čimprej realizirati zastavljeni načrt preusmeritve dela proizvodnje BPT Trzič po novem programu predelave steklenih vlaken.

4. Eden osnovnih vzrokov za zaostajanje pri izpolnjevanju proizvodnega plana je pomanjkanje delovne sile, ki pa je pogojeno tudi z nespoštovanjem družbenega dogovora o minimalnih standardih, ko gre za zaposlovanje novih delavcev. Ker ta dogovor v BPT spoštujemo, upravičeno lahko pričakujemo, da tudi ostale DO in OZD v naši občini ne bodo zaposlovali mimo obveznosti iz dogovora.

5. Izpad dela kooperantov in zmanjšanje količinski obseg dobav polproizvodov nas usmerjata v potrebo, da v prihodnje sklepamo bolj trajne in fiksne dogovore za poslovno tehnično ter predvsem dohodkovno povezovanje v republiškem in zlasti medrepubliškem prostoru.

Vendar pa smo odločno proti raznim oblikam neposlovne morale, izsiljevanja višjih cen ter enostranskega oblikovanja in spreminjanja dohodkovnih povezav, ker to izrazito vpliva na večje stroške poslovanja ter izpade v proizvodnji, obenem pa tudi hromi dolgoročno povezavo in zaupanje.

Ograja ob cesti vpadnici je še vedno neustrezna in postavlja se vprašanje varnosti delovne organizacije, saj je ob taki ograji vstop v tovarno možen brez večjih težav, pa tudi za kakšne druge namene lahko pride prav

6. V letne gospodarske načrte smo široko in konkretno opredelili vse možne oblike varčevanja z energijo, materiali, boljše izkoriščanje kapacitet itd. Vendar pa tem zadolžitvam razen v delu komisije za energijo niso sledili ustrezni organizacijski posegi. Zato je potrebno posvetiti vsem oblikam varčevanja večjo skrb, uvesti oblike stimulacije za varčevalne napore ter zaostri kontrolo in odgovornost slehernega delavca za dosledno izvajanje predvidenih ukrepov. V energetske porabi BPT moramo doseči vsaj 5 odstotno znižanje potrošnje energije vseh vrst, za to pa izoblikovati merila o varčevalnih rezultatih.

Ob tem pa v BPT ne moremo mimo ugotovitve, da bodo naši naporji jalovi, če bo z zajetjem Črni gozd okrnjen energetski sistem hidrocentral BPT na Mošeniku. V celotni družbenopolitični skupnosti bo potrebno oceniti, če smo v času stabilizacijskih prizadevanj lahko tako potrati, da se vztraja na zajetju Črni gozd.

7. Investicijska politika mora temeljiti le na jasno začrtanem konceptu poslovne politike, ki jo potrdijo ustrezni organi. Zato ni mogoče razumeti, da ni na voljo kreditov poslovne banke za odobreno prioritarno investicijo v tkalske stroje v BPT, ki bi proizvajali izvozno zanimive artikle. Obenem pa celotna tržiška občina ni gospodarskim rezultatom ustrezno zajeta v politiki poslovne banke. Namesto tega, da sredstva za kredite banka namenja komunalni

dejavnosti (novi asfaltni bazi in negospodarskim investicijam), mora biti prioriteta dohodkovno intenzivna in izvozno usmerjena industrija.

8. Pomemben del stabilizacijskih prizadevanj je tudi dosledno spoštovanje norm in predpisov. Predpisi se zlasti v finančnem poslovanju ne izvajajo dosledno, normativno urejanje področij gospodarjenja se stalno spremlja, še posebno uvozno-izvozni režimi (oblikovanje cen) ipd. Vse to povzroča zgolj dodatne stroške delovnim organizacijam, čeprav sledi zmanjševanje dohodka, slaba orientiranost in nemoč pri oblikovanju dolgoročne poslovne politike.

9. Izdelati je treba natančno analizo izpolnjevanja nalog in ukrepov za učvrstitev DO BPT, sprejetih za tekoče plansko obdobje. Na tej podlagi in novih razvojnih projektih odn. programih moramo zasnovati naše gospodarjenje v naslednjih petih letih, zlasti ustrezno samoupravno organiziranost, proizvodni program, razvojne in kadrovske možnosti, energetske perspektive, uresničevanje družbeno ekonomskih pravic delavcev, itd.

10. Stabilizacijska prizadevanja je treba dosledno uveljaviti tudi na področju skupne in splošne porabe. Ob začetku druge polovice leta 1980. še vedno nimamo celovitega pregleda skupne porabe iz dohodka združenega dela, ki bi jo po enotni metodologiji morale izdelati strokovne službe v SIS družbenih in gospodarskih dejavnosti.

zahteva odpravljanje prakse vse bolj pogostega sklicevanja političnih koordinacij. Ponekod »politični aktivni« enostavno nadomeščajo vso ostalo aktivnost, osnovne organizacije ZK pa so dolžne usmeriti akcijo tako, da bodo politične koordinacije le usklajevale in poenotile stališča predhodno ločenih sestankov družbenopolitičnih organizacij.

O idejnopolitičnem usposabljanju

Zveza komunistov se vsako leto srečuje s problemi kadrovanja v vse oblike idejnopolitičnega usposabljanja (občinska politična šola, dopisna šola marksizma, seminarji in tečaji itd.). Da bi odpravili vse pomanjkljivosti in pravočasno zagotovili slušatelje, bo organiziran razgovor z vsemi OO ZK. Le-ta bo namenjen oceni rezultatov dosedanjih oblik usposabljanja, evidentiranju kandidatov za leto 1980-81 ter poenotenju programov usposabljanja. Zveza komunistov usmerja energično akcijo tudi v usposabljanje predavateljskega kadra v naši občini ter načrtnejšemu kadrovanju. Pravočasno evidentiranje kandidatov za opravljanje raznih funkcij na vseh nivojih v občini bo omogočilo, da bo tudi usposabljanje teh kadrov pravočasno in načrtno.

O fluktuaciji

Zaradi vse bolj izrazite fluktuacije, ki marsikje ogroža ne-

moten proces proizvodnje, bo na pobudo zveze komunistov o tem razpravljala tudi tržiška občinska skupščina. Predhodno bo izdelana analiza vzrokov fluktuacije ter način za odpravljanje teh vzrokov v posameznih sredinah.

O izobraževalnem procesu

Občinska konferenca ZKS Tržič je zadolžila komuniste s področja vzgoje in izobraževanja, da ocenijo materialni položaj izobraževalnih institucij (šol, vrtcev itd.). Poleg tega pa bodo komunisti ocenili tudi idejno plat celotnega izobraževalnega procesa (pouka v šolah, varstva v vrtcih itd.).

O širših problemih

Komunisti v izvršnem svetu skupščine občine Tržič so zadolženi, da zberejo vso problematiko, ki je odvisna od razreševanja izven tržiške občine, ter o tem preko delegata v zboru združenega dela skupščine SRS seznanijo ustrezne organe in zahtevajo rešitve.

To so, kratko in jedrnat, bistveni sklepi. Ob njih je treba zapisati le še to, da so OO ZK dolžne vse te sklepe konkretizirati in jih vključiti v delovne programe.

In kje je mesto BPT, njenih TOZD in DSSS ter vsake OO ZK v njih? Nedvomno je odprtih problemov dovolj in preveč, naštetih sklepi pa so dovolj konkretni za akcijo. Le pripravljenosti za akcijo včasih zmanjka.

M. V.

SKLEPI ZA AKCIJO

V mesecu juniju so se pred akcijsko konferenco komunistov v BPT na temo »Uresničevanje programov ekonomske stabilizacije« sestale vse osnovne organizacije ZKS. Člani so se med ostalim seznanili tudi s sklepi in stališči programske volilne seje občinske konference ZKS Tržič, ki je bila sredi maja letos.

Ker so sklepi neposredno usmerjeni v vsakodnevno akcijo ZK, jih povzemamo v skrajšani in preglednejši obliki:

O stabilizacijskih programih

Zveza komunistov mora povsod zahtevati, da se izdelajo konkretni in obvezujoči stabilizacijski programi. Opredeliti je treba nosilce nalog, ki so o vseh doseženih uspehih, pa tudi neuspehih in odstopanjih, dolžni vsake tri mesece seznanjati delavske svete. Le na ta način bodo vsa prizadevanja redno vrednotena, konkretne naloge pa bodo lahko stalno dopolnjevana s ciljem doslednejšega uresničevanja ekonomske stabilizacije, ki vse preveč ostaja beseda in prema-

lo dejanje. Stabilizacijska prizadevanja bo ob zaključku vsakega tromesečja ocenjeval tudi občinski komite.

O srednjeročnih planih:

Subjektivne sile, tudi ZK, se vse premalo vključujejo v razprave o predloženih osnutkih srednjeročnih planov 1981 do 1985. Še vedno ni resničnega usklajevanja potreb, v obravnavanje planskih dokumentov pa je vključenih premalo delavcev in občanov.

O delegatskem sistemu

Prenehati je treba s prakso, da se zgolj ugotavlja slabosti v delovanju delegatskega sistema. Pri tem pa OO ZK niso zaostri le odgovornosti komunistov — delegatov, ni bilo sprejetih zadolžitve strokovnih služb za pomoč delegacijam, vse slabosti, ki jih ugotavljamo že nekaj let pa trdovratno ostajajo.

O političnih koordinacijah

Programsko volilna seja Občinske konference ZKS Tržič

PRAZNIK MLADIH

Mladi smo za svoj praznik izbrali 25. maj. To ni naključje, temveč je neposredno povezano z vzornikom, učiteljem, ljubljenim Titom.

Njegove ideje, misli, akcije in delo bodo med nami ostale vodilo našega dela v življenju.

Mesec maj je mesec mladosti. Vsako leto je v tem času veliko mladinske dejavnosti. Tudi letos so se osnovne organizacije ZSMS pomerile med seboj. V športnih panogah, mladinci in mladinke smo so-

delovali na lokalnih delovnih akcijah, na predvečer praznika pa smo se srečali na vsakoletni manifestativni akciji občinske konference ZSMS Tržič — Povorka z baklami. Povorka je šla skozi mesto in se je zaključila z bogato kulturno prireditvijo, v kateri so sodelovali mladi iz naše občine.

V drugem delu programa smo se srečali z znanimi mladinci iz naše občine, ki so povedali marsikaj zanimivega iz (Nadaljevanje na 4. strani)

(Nadaljevanje s 3. strani)

svojega športnega, političnega, kulturnega in osebnega življenja.

Posebej je mesecu mladosti namenjena slavnostna seja. Na njej smo se srečali mladi iz vseh organiziranih sredin. Najprizadenejšim aktivistom iz mladinskih organizacij v združenem delu, krajevnih skupnostih, družbenih organizacijah in društvi ter osnovnih šolah so bila podeljena občinska priznanja ZSMS Tržič. Med drugimi je priznanje prejela tudi Lidija Fornazarič, predsednica koordinacijskega sveta ZSMS BPT.

Podeljena so bila tudi športna priznanja, za slavnostno vzdušje pa so poskrbeli mladi, ki se ukvarjajo s kulturno dejavnostjo.

40 najbolj prizadenež in aktivnih mladincev in mladink iz Tržiča (4 iz BPT) se je udeležilo

lo proslave ob dnevu mladosti na stadionu JLA v Beogradu.

Posebni vlak s 600 mladimi iz Slovenije je prispel v Beograd 25. 5. 1980 v zgodnjih jutranjih urah. Takoj smo se vključili v večkilometrsko nemo kolono, ki se je pomikala proti Dedinju, da se poklonimo junaku in velikanu našega časa tov. TITU.

Proti večeru smo odšli na stadion, kjer se je odvijala tradicionalna že štiriindvajseta prireditev pod naslovom »Druže Tito, mi ti se kunemo«. Zavedajoč se izgube najdražjega tovariša in prijatelja Tita je potekala veličastno in dostojanstveno, obenem pa je potrdila odločnost današnje mlade generacije, da stopa po Titovi poti miru, neuvrščenosti in samoupravljanja. To je bilo zapisano ob zadnji štafeti: Naš dragi, najdražji, tovariš, brez tebe, pred nami, vendar s teboj v nas in v vseh srcih delovnih ljudi in državljanov Tvoje in Naše Jugoslavije, odločno in trdno nadaljujemo tvojo pot. Pionirji in mladina Jugoslavije.

Med dobitniki priznanj je bil tudi Mali Marjan iz TOZD Predilnica

poskrbeli tudi za kvaliteten kulturni program. Še bi lahko naštevati določene uspehe, toda mladi so bili tudi precej samokritični in so več pozornosti namenili prav tistim področjem, kjer je bilo njihovo delo slabše ali pa ga skoraj ni bilo.

Ugotovili so, da so se premalo lotevali vprašanj, ki zadevajo nagrajevanje in delitev po delu, razporejanje in delitev dohodka, kadrovanje, področje LO in DS.

Na področju mladinskih delovnih akcij je bil uspeh le polovičen, saj zaradi pomanjkanja delavcev ni bilo mogoče v celoti realizirati zastavljenih obveznosti.

V splošnem pa mladi ugotavljajo, da ZSMS v naši DO še vedno ni dosegla nivoja, ki bi ga kot najširša organizacija mladih morala doseči, s tem pa tudi mesto in vloga OO ZSMS nista taka kot bi ji pripadala.

V razpravi, ki je sledila vsem poročilom so bile izpostavljene slabosti pri delu mladih v preteklem obdobju. Pri tem so omenili nezainteresiranost za vrsto aktivnosti, ki so bile predvidene s programom dela, posebno kritično pa so ocenili neaktivnost mladih komunistov, ki niso opravili sprejetih nalog. Celotna razprava je bila dokaj kritična, žal pa so razpravljali le člani dosedanjega koordinacijskega sveta in vabljeni, medtem ko razprave s strani vseh ostalih, ki so bili prisotni skorajda ni bilo. Po razpravi in razrešnici so bile volitve novega koordinacijskega sveta v katerega so bili izvoljeni:

Koordinacijski svet

- Žepič Nika
- Šolar Jožica
- Rožič Irena
- Mali Marjan
- Šević Marko
- Celcer Feliks
- Filipovič Marica
- Vogelnik Sonja

Nadzorni odbor

- Fornazarič Lidija
- Brovč Miro
- Kovačević Marija

Za predsednika sveta je bila izvoljena Žepič Nika, naloge sekretarja pa bo opravljal Solar Jožica.

Konferenca je sprejela tudi okvirni program dela za naslednje mandatno obdobje v katerem so zajete le najbolj bistvene in stalne naloge koordinacijskega sveta, kajti osnovne organizacije so že same izdelale in sprejele programe dela.

Ob koncu so bila podeljena priznanja najprizadenejšim mladincem. Priznanja so prejeli: Mali Marjan, Urbančnik Jelko, Žnidarič Jože, Šolar Jožica, Černilec Majda, Šega Andrej, Fornazarič Lidija in Brovč Miro.

Udeležba mladih na konferenci je bila zadovoljiva, žal pa tega ne moremo reči za vabljen, saj je bil od vodilnih prisoten le vodja TOZD Konfekcija. Razen vodje TOZD Tkalnica, ki se je zaradi drugih obveznosti opravičil, ni nihče smatral za potrebno, da bi se konference udeležil ali vsaj opravičil svojo odsotnost. Programsko volilna konferenca koordinacijskega sveta ZSMS je verjetno vsaj toliko pomembna, da bi direktor DO in ostali vodilni delavci lahko našli uro in pol časa ter se udeležili obračuna dela mladih za preteklo obdobje, saj bi s tem med drugim dokazali, da jim ni vseeno kako dela ZSMS v BPT.

Nova vodstva OO ZSMS po TOZD in DSSS

TOZD Predilnica

- predsednik – Mali Marjan
- sekretar – Rugovec Zečir
- Člani – Šprem Slavi
- Mlakar Darko
- Živanič Gordana

Delo volilno-programске konference je vodilo delovno predsedstvo: Žnidarič Jože, Šolar Jožica in Eler Zdenka

PROGRAMSKO VOLILNA KONFERENCA ZSMS

Koordinacijski svet ZSMS BPT je imel v petek, 20. junija svojo volilno-programsko konferenco na kateri so mladi pregledali in ocenili opravljeno delo v preteklem mandatnem obdobju, sprejeli program dela za naprej in izvolili novo vodstvo. Iz poročila o delu v dvoletnem obdobju je razvidno, da je bilo delo na posameznih področjih dokaj uspešno – tu gre predvsem za družbenopolitično in kulturno dejavnost. Mladi so skupaj z ostalimi DPO aktivno sodelovali pri vseh večjih in pomembnejših akcijah (zaključni in periodič-

ni obračuni, gospodarski načrt, stabilizacija gospodarskih gibanj itd.). Načrtno so delali na kadrovanju mladih za prevzem določenih nalog, za sprejem v članstvo ZK, ustanovili so Marksistični krožek ter organizirali precej drugih aktivnosti med katerimi velja omeniti uspešne delovne akcije, ki so bile izvedene v okviru DO, v počitniškem domu v Poreču in na progi za motokros v Podljudelju.

Ob praznovanjih in različnih proslavah so mladi uspešno opravili svojo nalogo saj so poleg organizacijskega dela

Malešević Nenad
Meglič Janez
Anderle Libor
Šervalj Milja

TOZD Tkalnica

predsednik — Šević Marko
sekretar — Gregorčič Milan
člani — Arežina Vojka
Klasan Andža
Babič Silvo
Živkovič Momčilo
Banovič Nada

TOZD Oplemenitilnica

predsednik — Celcer Feliks
sekretar — Žnidarič Jože
člani — Meglič Zdenka
Božič Rudi
Fic Dragica
Zaplotnik Irena

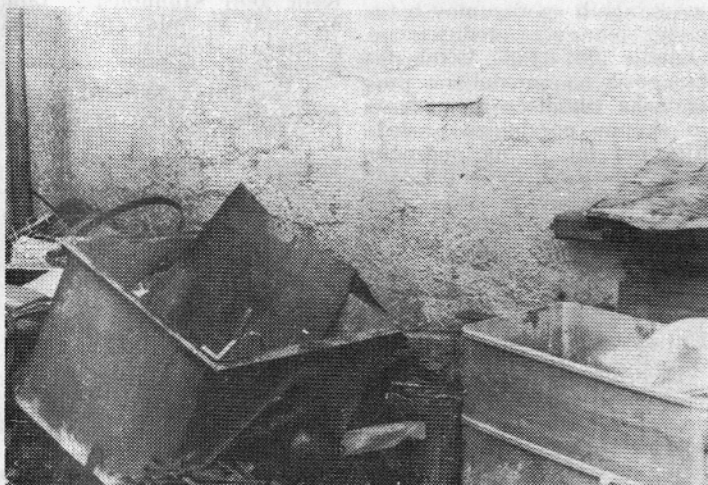
TOZD Konfekcija

predsednik — Filipovič Marica
sekretar — Oranič Marica
člani — Purgar Marija
Kovačević Marija
Solar Jožica

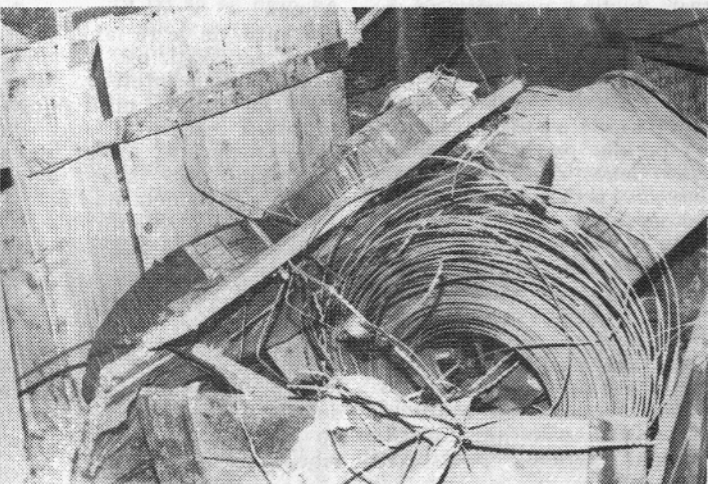
DSSS

predsednik — Žepič Nika
sekretar — Eler Zdenka
člani — Rožič Irena
Primožič Jana
Bizjak Marko
Kališnik Teodor
Florjanič Franc
Lang Vili ml.
Vogelnik Sonja

J. F.

Res je, da je napis že nekoliko dotrajan, vendar se iz njega še vedno da razbrati, da je to mesto namenjeno za odlaganje pločevine. Ob lepem in sončnem vremenu nekateri posamezniki uporabljajo ta prostor kot »odlagališče« utrujenih in sonca željnih »turistov med delovnim časom«. Kar prijetno je tako sončenje, ki pa je žal povsem v nasprotju z redom, delovno disciplino in odnosom do dela.

Smo v času stabilizacije, iskanja notranjih rezerv, povečevanju izvoza za pridobivanje deviznih sredstev in omejevanja porabe. Vendar povsod ni tako. Na našem posnetku je dobro vidno kako delamo z nekaterimi rezervnimi deli iz uvoza. Pet kolutov oblog za mikalnike uvoženih iz Švedske (za devizna sredstva seveda) leži zapuščenih v zaboju ob lesenem skladišču. Je bilo naročilo nepotrebno, ali kvaliteta ni prava, ali ali... V vsakem primeru bi o takih in podobnih primerih veljalo razmisliti in ukreniti vse potrebno, da do takega načina ravnanja z materialom ne bo prišlo.

AKCIJA »TISOČ DELAVCEV – SODELAVCEV«

Zveza sindikatov Slovenije je v mesecu maju pričela z akcijo »Tisoč delavcev-sodelavcev«. Namen te velike akcije je pridobiti čimveč novih sodelavcev k aktivnemu sodelovanju pri obveščanju delavcev v združenem delu. Tu gre za obveščanje preko glasil, biltenov in drugih oblik informiranja, saj je ustrezna obveščenost predpogoj odločanja in delovanja delegatskega sistema nasploh. S to akcijo se bo začelo tudi dejansko uveljavljanje podružbljanja obveščanja o katerem že dalj časa govorimo.

Vemo, da se sedaj z različnimi oblikami obveščanja ukvarja le peščica sodelavcev, da dopisnikov v glasila praktično ni, da so le redki sestavki napisani s strani vodilnih in strokovnih delavcev, skratka — obveščanje je prepuščeno dobri volji posameznikov in uredniškemu odboru. Tak način pa nujno vodi do pomanjkanja obveščanja, ki ima med drugim za posledico tudi velike težave pri odločanju tako na samoupravnih organih kot tudi v vseh delegacijah.

In kako naj bi akcija potekala? V delovnih organizacijah kjer izdajajo glasila bo akcijo vodil urednik skupaj z uredniškim odborom, drugje pa posebni akcijski odbori. V vsaki delovni sredini naj bi pridobili nekoga, ki bo pisal ali sporočal uredniškemu odboru o posameznih dogajanjih, vsekakor pa bomo morali dobiti sodelavce, ki bodo posredovali informacije o delu sindikalnih skupin. S pridobivanjem novih sodelavcev-dopisnikov bomo začeli tudi z uresničevanjem stališč, da ni dovolj, če je delavec samo objekt obveščanja, ampak mora pri tem sam aktivno sodelovati kot obveščevalec. Znano je, da so med nami sodelavci, ki bi bili pripravljeni napisati določene sestavke, vendar po lastni oceni niso dovolj veščerji pisanja in zato tudi ne pišejo. Vsem tem je treba povedati, da nihče ne pričakuje v začetku slovnično in zlogovno neoporečnih sestavkov, zato nikomur ni treba biti nerodno, če bo napisal po domače; vse sestavke bomo obdelali ter jih objavili na posebnem mestu, ki ga bomo za nove dopisnike namenili v glasilu. Akcija traja do 31. decembra, vendar to ne pomeni, da bo potem končana, kajti nadaljevali jo bomo tudi v prihodnjem letu.

Zato pozivamo vse, ki imajo veselje do pisanja, da se vključijo v akcijo kot novi dopisniki. Oglasijo se lahko pri uredniku, kjer se bodo dogovorili o dopisovanju, lahko pa oddajo prispevke kar v nabiralnik TT.

Torej: postanite novi sodelavec-dopisnik in oblikovalec sistema obveščanja!

J. F.

V TOZD Oplemenitilnica je začel obratovati barvalni stroj žiger za barvanje tkanin. Stroj je bil nabavljen pri firmi OMEZ-Italija, na njem pa so bile odslej obarvane precejšnje količine tkanin.

ODGOVORI NA DELEGATSKA VPRAŠANJA

Na 18. seji zbora združenega dela je delegacija Občlana Novost postavila naslednje delegatsko vprašanje:

Ali se pri solidarnostnih stanovanjih, ki so jih dobile mlade družine, po 7 letih bivanja v njih, pogodbe lahko podaljšajo, ali se morajo stanovalci izseliti oziroma stanovanje kupiti?

Odgovor:

Odbor za družbeno pomoč pri skupščini Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Tržič, ki razpolaga z dodelitvijo solidarnostnih stanovanj, zgrajenih iz sredstev družbene pomoči, ki se zbirajo na podlagi Samoupravnega sporazuma o izločanju sredstev za stanovanjsko izgradnjo v sklade pri SSS Tržič za obdobje od 1977 do 1980, objavljen v Uradnem vestniku Gorenjske 31/5-1977, št. 8, je v skladu s Pravilnikom o pogojih in merilih za dodeljevanje najemnih stanovanj, zgrajenih s sredstvi družbene pomoči izdal vsakemu imetniku stanovanjske pravice odločbo, v kateri navaja za kolikšno dobo se mu dodeli stanovanje. Tako so imetniki solidarnostnih stanovanj – mlade družine – od leta 1974 prejeli odločbe za dobo 7 let in sprejeli obveznost, da v času dodelitve solidarnostnega stanovanja sami ali skupno z OZD rešijo svoj stanovanjski problem. Izdana odločba je v skladu z Zakonom o stanovanjskih razmerjih (Ur. list, št. 18/74 in 10/76), ki v členih 17, 36, 38, 44 ter 46 navaja pravice in postopek za izdajo odločb občanom – mladim družinam.

Iz navedenih dokumentov in seznanitvijo slehernega dobitnika solidarnostnih stanovanj v kategoriji mladih družin sledi, da mora Samoupravna stanovanjska skupnost kot stanodajalec v sprejetem časovnem obdobju z imetnikom stanovanjske pravice – za določen čas – prekiniti tozadevno pogodbo in zahtevati od sedanjega koristnika solidarnostnega stanovanja pravočasno izselitev.

Samoupravni organi SSS Tržič lahko na osnovi prošnje zainteresiranih koristnikov ocenijo, ali je upravičencu možno pod izrednimi pogoji podaljšati sedanjo odločbo. Odkup stanovanja, katerega koristi imetnik stanovanjske pravice oz. odločbe iz naslova solidarnosti, ni možen. Samoupravna stanovanjska skupnost Tržič ne sme odtujevati sprejetega stanovanjskega fonda, kvečjemu se le-ta lahko povečuje ali zamenjuje z drugimi vlagatelji oz. nosilci razpolagalne pravice.

(Odgovor pripravila samoupravna stanovanjska skupnost Tržič).

Na sejah zborov SO Tržič so delegati nekajkrat postavili zahteve, da bi ob prometnih konicah urejal promet pred BPT in Pekom prometni miličnik. Prav tako so bile pogoste pripombe delegatov na avtobusne prevoze, predvsem na prezgodnje odhode avtobusov po 14.00 uri. V zvezi s temi vprašanji je bil dne 12/6-1980 razgovor s predstavnikoma SAP – TOZD Gorenjska Tržič, PM Tržič, BPT Tržič, Peko Tržič ter IS SO in upravnih organov SO Tržič.

Na razgovoru je bilo dogovorjeno, da bo na križišču pred BPT Tržič in pred Pekom urejal ob 14.00 uri promet prometni miličnik, če bo to le mogoče. Zaradi izboljšanja prometne varnosti pa je treba poskrbeti tudi za to, da se obnovijo, popravijo oziroma na novo začrtajo talne oznake. Ob upoštevanju le-teh bi se promet lahko veliko hitreje odvijal, kot se sedaj. Glede na to, da je po 14.00 uri zelo velik promet po cesti vpadnici, naj se tudi delavce – pešce v OZD preko internih glasil opozori na upoštevanje prometnih predpisov. Prav gotovo pa bi prometno gnečo najbolj omilili, če bi večje delovne organizacije razmišljale tudi o uvedbi gibljivega delovnega časa.

Pripombe v zvezi z avtobusnimi prevozi so se nanašale predvsem na to, da po 14.00 uri avtobusi odpeljejo prezgodaj. Zaradi tega delavci predčasno zapuščajo delovna mesta, ali pa zamudijo avtobuse.

Predstavniki SAP – TOZD Tržič je povedal, da spremembe voznega reda avtobusov ni mogoče narediti v kratkem času. Usklajevanje poteka vsako leto do 1. septembra za naslednje leto. Zato naj vsi, ki imajo pripombe na vozne rede, svoje predloge posredujejo SAP – TOZD Tržič do 1. septembra 1980, da bi jih bilo mogoče upoštevati pri izdelavi voznih redov za leto 1981. Glede na to, da samo dva avtobusa odpeljeta z avtobusne postaje od 14.05, vsi ostali pa ob 14.10 ali kasneje, je bilo dogovorjeno, da bosta tudi ta dva vozila ob 14.10 (Bistrica, Zvirče). Do tega časa pa delavci, ki imajo delovni čas do 14.00 ure, lahko pridejo na avtobusno postajo. Tudi tisti avtobusi, ki čakajo delavce pred posameznimi delovnimi organizacijami (ROG-Cevarna, Peko), imajo odhod po 14.00 uri. Glede na to, da čakajo pred izhodom iz tovarne, ni potrebno, da delavci predčasno odhajajo z delovnih mest.

OGROMNI APETITI V SKUPNI PORABI

V tednu od 17. do 20. junija je bila v BPT od vseh aktivnosti nedvomno v ospredju delegatska aktivnost. Sestale so se namreč vse delegacije iz TOZD in DSSS za samoupravne interesne skupnosti. Običajno so poročila o delegacijskih sestankih sestavljena iz podatka o številu udeležencev, o tem, kaj je bilo obravnavano in nič dosti več. Tokrat pa s tem zapisom skušamo okvirno osvetliti vse razprave na delegacijah in vsebino tistih gradiv, ki so jih delegati obravnavali in se v svojih razpravah nemalokrat razjezili na račun samoupravnih interesnih skupnosti.

Delegati so največ časa namenili obravnavi osnutkov samoupravnih sporazumov o temeljnih planov za srednjeročno obdobje 1981–1985. V teh dokumentih so opredeljena programska izhodišča na področju skupne porabe za naslednjih pet let – na področju vzgoje in izobraževanja, kulture in telesne kulture, zdravstva, socialnega skrbstva, stanovanjskega gospodarstva in ostalih področij, ki jim skupaj pravimo »skupna poraba«.

Kaj so rekli delegati?

Delegati, člani delegacij, ki smo jih v letu 1978 izvolili za posamezna področja skupne porabe, so bili ob obravnavanju usmeritev samoupravnih interesnih skupnosti za naslednje petletno obdobje v veliki dilemi. Programi skupne porabe so namreč dobro zapisani in opredeljeni, izhajajo iz naših potreb in interesov – a obenem vsega ne bo mogoče realizirati. Samoupravne interesne skupnosti so namreč predvidele zelo visoko stopnjo rasti, ki bi v poprečju za vse SIS znašala kar 8,8 odstotka. Resolucijska predvidevanja pa načrtujejo rast realnega dohodka združenega dela (gospodarstva) s 4 odstotki, za skupno porabo pa je v resoluciji predvideno, da bo rasla za desetino počasneje kot dohodek gospodarstva. Po tem izračunu bi se realna rast na področju skupne porabe morala ustaviti pri 3,6 odstotka kar zmore s svojo rastjo gospodarstvo.

Delegat torej res ni enostavno biti. Kako usklajevati potrebe z dejanskimi možnostmi? Kako povečane apetite skupne porabe predstaviti

vsem delavcem? Delegati so na primer ugotovili, da so vse interesne skupnosti predvidele za naslednjih pet let precej višje prispevne stopnje iz BOD. Na drugi strani pa je indeks rasti prispevkov za SIS omejen 116. Nekaj primerov: Zdravstvo je zapisalo takšne potrebe, da bi prispevna stopnja morala biti 10 % (zdaj znaša 8,3). Za izobraževanje zdaj namenjamo 4,03 %, po planskih predvidevanjih pa bi morali odvajati 6,29 % v naslednjih petih letih. Ravno tako predvideva višjo stopnjo socialno skrbstvo, otroško varstvo, telesna kultura itd. V nekaterih planskih dokumentih pa so samoupravne interesne skupnosti to rešile bolj salomonsko: tam, kjer naj bi bila opredeljena prispevna stopnja iz BOD, so enostavno pikice.

A ta pojav ogromnih apetitov ni le v Tržiču. Stvar je še hujša v republiškem merilu. Tržiška občinska telesnokulturna skupnost naj bi, recimo, za republiški program namenjala sredstva, ki bi rasla z indeksom 218. Ogromno in za 102 preveč, smo menili delegati! Kajti stabilizacija je za vse, ne le za gospodarstvo. Skupna poraba enostavno ne more in ne sme izven okvirov, ki jih odredi združeno delo! Programe bo treba oklestiti, to je jasno.

Vendar: kje? V otroškem varstvu, v izobraževanju, pri socialnem skrbstvu, v kulturi? Sporazumevanje in dogovarjanje bo naporno, a nujno, kajti razumno povečanje prispevnih stopenj bomo delavci razumeli, vseh apetitov pa ne bo mogoče pokriti. V resolucijo smo zapisali, da morajo biti vse oblike porabe – tudi skupna – v realnih mejah. Vse kaže, da je to lahko zapisati, realizirati pa bo težje. Samoupravne interesne skupnosti na primer niso zmogle napraviti skupnega pregleda vseh prispevkov, da bi vsako posamezno SIS lahko realno ocenili v globalnem stanju.

Kajti – so sklenili delegati – če ne bomo poleg programov in stopenj posameznih SIS videli tudi celote, ne moremo odločati objektivno in odgovorno. V jesenskem obdobju, ko bomo na zborih delavcev obravnavali planske dokumente za skupno porabo, bo ta delegatski sklep še posebej aktualen. V. M.

DOPISUJTE
V GLASILO

Pišče:
Borut
Bergant

EVEREST 79

Nadaljevanje

Zahodna rama bi bila s svojo višino 7200 m čisto spodnja gora, če ne bi nad njo stal Everest. Z nje se proti črni vršnji gmoti (Everestova 1400m visoka vršnja piramida) v položnih valovih počasi dviga dva in pol kilometra dolgo sleme. V teh višinah je življenje težko. Energija v telesu le slabo izgoreva, več jo je potrebno za ohranitev toplote in življenja, kot za delo. Na tem grebenu le redkokdaj ni bilo vetra. Vetrovi so tam gor trgali cele kose klač in jih metali v zrak. V tistih redkih dnevih, ko ni bilo vetra, je bilo vroče. Zrak je bil mrzel, tako da so noge ledenele v plitvih stopinjah, toda sonce pritiska skoraj navpično z neba in neusmiljeno žge. Telo se le težko privaja takim spremembam.

preveč strmo, da bi se pri padcu s težkim nahrbtnikom zlahka ustavil. Ta greben je bil pravi požiralec vrvi in koluti so eden za drugim izginjali na njem. Tudi midva z Ivčem sva napela štiristo metrov vrvi kljub obupnemu vetru in se prezebla v dveh dneh sestopa spustila nazaj v bazo. Danes pa smo zopet tukaj na grebenu. Močna ekipa smo, poleg mene še Grošelj, Kotnik, Manfreda in Matijevec. Kar kosamo se v grebenu, ki ga noče biti konec. Zgodaj popoldan dosežemo tabor štiri 7520 metrov visoko. Šotori so že postavljeni, to je delo prejšnjih skupin, ki pa so imele slabo srečo. Več kot da so postavili šotore in napeli sto metrov vrvi v vršno piramido, jim ni uspelo, kajti oviral jih je obupen veter.

Mogočni vrhovi Himalaje vzbujajo spoštovanje in željo po osvojitvi slehernega od njih

Od tabora tri so se nam na grebenih kazala le prednja pobočja in vrhovi grbin, ne pa spusti in sedla. Obrati pa smo morali prav vse in bili vedno znova presenečeni nad razdaljo. In čeprav pot tehnično tukaj ni bila tako zahtevna, smo jo vseeno morali zavarovati z vrvjo, kajti še vedno je bilo

Z Marjonom, s katerim sva se zbasala v šotor, optimistično gledava v jutrišnji dan. Lahko jeva in to je dobro znamenje. Počasi se pripravljava na noč. Tukaj v taboru štiri bodo naše najvišje noči, ki jih bomo še prebili brez kisika. Zbaševa se v tople puhaste vreče, niti ene stvari ne slečeva.

Počasi se noči in tuljenje vetra okoli šotorov naznanja, da bo težka noč. Dolgo v noč se pogovarjava, pa še besede nočejo hitro z jezika. Eden drugega sprašujeva za uro in misliva, da vedno mine ura, pa se kazalec premakne le za pet, deset minut. Podoba je, da tukaj gori niti čas ne more več živeti. Ne moreva zaspati, še tisti blažene trenutke, ko se ti zazdi, da bi lahko zaspal ti vzame veter, da šotori zaropotajo, kot bi brzovlak vozil po progi brez tračnic. Ne pojenja celo noč in tako se zjutraj neprespani in zbiti, kot bi plezali ne pa »spali« le počasi vlečemo iz šotorov. V piramido se zajeda strmo snežišče, ki se višje gori končuje v zajedah in kaminih, ki vodijo na sam gre-

Zahtevno prečenje je terjalo veliko napora

Ustrezna oprema je na Himalaji neobhodno potrebna

Tam je naša pot. S težavo se vzpenjamo po snegu. Nekaj časa nas še vodijo vrvi, pa jih je kmalu konec. Z Marjonom sva nekoliko spredaj in takoj začneva napenjati vrvi. Plezarija ni težka, pripelje pa pod navpičen kamin, ki se kaže kot trd oreh. Zabijem tri dobre kline in varujem Marjona, ki je zaplezal vanj. Brez nahrbtnika gre, tako bo šlo verjetno lažje. Pa se še vedno namučim, da se potegnem ven na greben. Pritrdi vrvi in že mu sledim. Kamin je ozek, nagaja mi nahrbtnik in tako lovim sapo ter se le s težavo prebijem na greben. Tam je raven prostorček. Kar sesedem se in nekaj časa tudi besede ne spravim iz sebe. Četrta težavnostna stopnja je na Everestu pač samo tako težka kot doma v Storzihu.

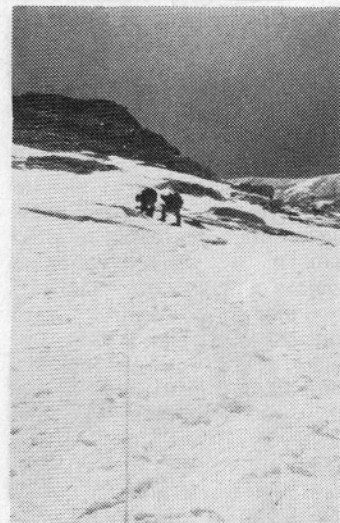
Navzdol nagnjene plati in zajede nam nudijo dovolj dobre oprimke in stope, da lepo napredujemo. Najdemo izredno lep prehod med previsi, ki nas pelje na snežišče. Prvič se nam odpre pogled čez severno Everestovo sedlo na Tibet. Položni granitni bloki so posejani naokoli, sonce pripeka in celo veter je pojenjal. Tako domače je vse skupaj, pa vendar je drugače. Na Everestu sem, na 8000 metrov, sedimo na nahrbtnikih in zremo nezemske prizore. Tibet je kar topel, rdečkaste barve in pogled nanj nas greje. Še sto metrov vrvi napremo, potem se obrnemo, ura je štiri in kar pohiteti bomo morali, če hočemo do mraka priti do šotorov tabora štiri.

Pogled navzgor proti vrhu Everesta, ki je zaradi tako redkega zraka na dotiku roke, pa vendar še tako daleč obeta še težko delo. Kar težko sestopam in ne vem, če bom imel priložnost sploh še priti sem gor, če ne bo medtem že drugim navezvam uspelo priti na vrh in podelati na gori kar je na gori treba.

O tem se z Marjonom pogovarjava kasneje tudi v prijetnem zavetju šotorčka 7520 metrov visoko. Tako sva utrujena, da se nama tudi jesti ne da.

Sestop po skoraj vodoravnem grebenu je naslednji dan prava muka. Šele, ko pod taborom tri hitreje zgubljamovo višino in tudi lažje hodimo se zavem, da smo ušli iz cone smrti. Tam gori 7500 metrov visoko ni življenja za živa bitja. Tja gor gremo samo še enkrat, na vrh, tam gori ni za nas.

Kako grdo sem se zmotil. Medtem ko smo počivali v bazi so se tri skupine kakršna je naša, zvrstile na gori, pa nobena ni prišla niti približno tako daleč kot mi, kaj šele da bi nadaljevala. Pobiti se vračajo s hriba, mnogi od njih z besedami »nikoli več«. Mi pa smo optimisti, spet se dobro počutimo in spet gremo v breg. Ali bo tokrat zadnjič. Everest je obup. Na Kangbačenu se je četrti vzpon končal z vrhom, na peti najvišji gori Makaluju so bili na vrhu pri petem vzponu, mi gremo sedaj enajstič na goro. Ali bo dovolj? Že na začetku ne gre tako kot je treba. V enki Marjona nekaj zvije, izgleda da je pojedel kaj pokvarjenega. Leži v šotoru in pravi, da bo umrl. Tudi Grošelj ima nekaj, ne vem kaj. Tako ostanemo le še trije, Vanno, Ivč in jaz, brez šerp in s prekleto lepim imenom. Zadnja skupina, ki tokrat še ne bo mogla na vrh. Naša naloga je napeti vrvi do tabora pet, ki

Na poti proti taborom je bilo treba napeti velike količine vrvi

naj bi stal čim višje je mogoče. Zaradi izpada več plezalcev, se je namreč strokovni štab odločil, da tabora šest ne bo.

V treh dnevih priplezamo do tabora štiri, do zadnjih šotorov. Imenitno se počutim, popolnoma sem aklimatiziran in ko tudi v štirici spim kolikor toliko dobro vem, da je dobro. Toda koliko časa bo še tako. Ali ne bo enkrat pošla vsa moč, vsa energija, ki sem si jo nabiral v dolgih mesecih najhujših kondicijskih treningov pred odpravo.

Spet smo 8000 metrov visoko in napenjamo vrvi po grebenu in v snežišče tik pod Rumenim pasom, kjer naj bi stalo zadnje taborišče, pravzaprav samo šotorček, zavetje (*Nadaljevanje na 8. strani*)

EVEREST '79

(Nadaljevanje s 7. strani)

pred zadnjim naskokom. Višina je okoli 8200 metrov. Spet moramo nazaj, prav res nobenih možnosti nimamo, da bi šli na vrh. Ni šotora, ni kisikovih bomb in ni dehidrirane hrane, ki jo je treba zaužiti pred vzponom. Edina skupina bomo, ki bo šla trikrat preko 8000 metrov, če bom seveda tretjič sploh lahko še šel. Spet sestopamo v štirico. Tam so že Marjon, Grošelj in šerpe. Nesli jima bodo kisik na petico in omogočili prvi poskus priti na vrh. Spiva skupaj z Marjonom. Ta se ponoči ustraši, da ni le premalo oblečen za vrh in me prosi za moje angora spodnje perilo. Seveda mu ga dam, toda, ko se na višini popolnoma slečem in spet napravim mislim, da bom umrl. Že tako ni v majhnem šotoru nobenega prostora, kaj šele to oblačenje. To je bilo prvič in zadnjič, da sem take stvari počenjal tako visoko, kajti po domače povedano »sral« tam gori ni nobeden, ker ni imel kaj.

Vedno znova smo se vračali iz naporne poti v višinske šotore

Spet sestopamo v dolino, spet se vračamo v življenje. Navezam, ki se vzpenjajo proti vrhu iz vsega srca želimo, da bi uspele, da končno pridemo na vrh. V enki se odločimo, da v dolino sestopili ne bomo in da bomo kar od tukaj odšli po odmoru nazaj na goro. Pred nami so sedaj na hribu štiri skupine in ni vrag, da vsaj eni pred nami ne bi uspelo priti na vrh. Po večerji se zbašemo v prijetno zavetje ledene luknje. Sami smo, prej se nas je tudi po deset naenkrat gnetlo v njej. Gora nas je surovo razredčila. Mi trije pa smo bolj kot kdajkoli odločeni, da gremo še enkrat na Everest, na vrh. Z mislimi nanj utonem v krepilen sen.

B. B.

DOPUST JE PRED NAMI

Še nekaj dni nas loči od pričetka množičnih dopustov. V nekaterih delovnih organizacijah bo dopust kolektiven, druge bodo delavci koristili dopust posamično, skratka smo pred tistim letnim obdobjem, ko se pripravljamo ali že odpravljamo na morje ali v hribe, kjer bomo preživeli del svojega letnega dopusta. Počitniška sezona se je začela tudi v našem počitniškem domu v Poreču od koder sta se prvi dve izmeni že vrnila. Iz razgovora z nekaterimi sodelavci, ki so letovali v Poreču smo ugotovili, da so bili v našem letovišču zadovoljni, kar kaže, da se tudi za letošnjo sezono lahko nadejamo prijetnega dopusta v Materadi. Seveda to velja le za tiste, ki so se odločili, da bodo teden ali štirinajst dni gostje našega počitniškega doma. Mnogi bodo odšli tudi v druge kraje ob naši obali, nekaterim pa so bolj pri srcu naši hribi in planine. Če bi skušali narediti anketo pod geslom »Kam na dopust« bi bili rezultati verjetno taki kot že vrsto let; zato smo vprašali le tri naše sodelavce kako nameravajo izkoristiti letni odih.

Valjavec Anica iz TOZD Predilnica je povedala:

»Z družino bomo letovali v našem počitniškem domu v Poreču. Tja hodimo že vsa

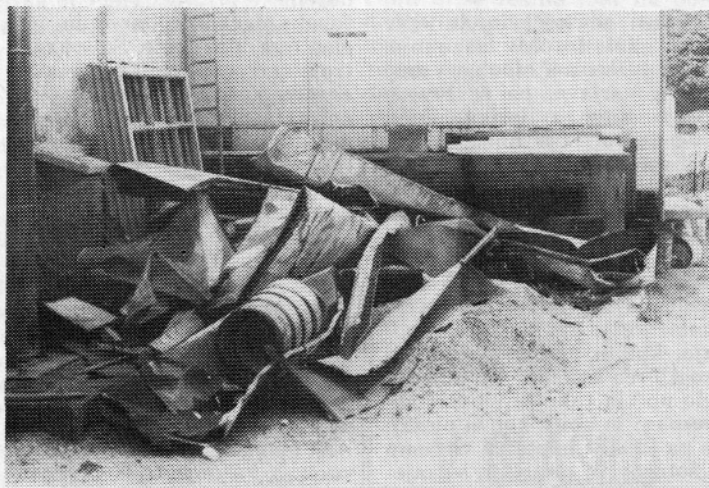
leta, ker nam je všeč in se dobro počutimo pa še najceneje je. Povsod drugje je dražje, kake bistvene razlike v pogojih letovanja pa ni. V Poreču bomo en teden, upam da bomo imeli srečo z vremenom, saj drugih skrbi ob letovanju v Materadi ni. Čas brezskrbnega dopusta bomo izkoristili za kopanje, sončenje in počitek, zato sem prepričana, da se bomo vrnili iz Poreča zadovoljni in spočiti ter pripravljeni za nadaljnje delo na delovnem mestu«.

Fatkić Zečo iz DSSS pravi o svojih načrtih za dopust takole:

»Najprej bom šel z ženo za teden dni v moj rojstni kraj Bihač. Ostali del dopusta bomo preživeli kar tu na Gorenjskem. Šli bomo v bližnje hribe, ki so poleti taki, da človeka kar vleče v prekrasen gorski svet. Vsi uživamo v planinah, kar je pa še posebej važno, tu se človek lahko pošteno odpočije in si nabere novih moči za delo. Prepričan sem, da bomo s tako preživetim dopustom zadovoljni, saj

Pločvina na tleh pred oplemenitilnico je sicer zaradi obnove strehe, toda vseeno bi jo lahko odstranili, ko se je nabere večja količina.

nam bo lepo in prijetno. O dopustu na morju letos nisem razmišljal, ker mi je pač bolj všeč v hribih.«

Kavčič Vera iz TOZD Predilnica je rekla:

»Letos sva se z možem odločila, da ne bova letovala v našem počitniškem domu v Materadi, temveč bova šla za teden dni v Lanterno. To bo enkrat za spremembo, saj sva se našega letovišča kar malo naveličala. Mislila sva tudi na dopust v Dalmaciji pri sorodnikih, toda za letos sva rekla, da dopust preživiva ob obali Istre. Za ostale dni dopusta še ne vem kako ga bom izkoristila, toda zanesljivo ga bom koristno porabila in se primerno odpočila.

NOVOSTI NA POLICAH TRŽIŠKE KNJIŽNICE

Dr. Stane JUŽNIČ:
KOLONIALIZEM IN DEKOLONIZACIJA

Kolonializem in dekolonizacija sta v bistvenem smislu vgrajena v stvarnost sveta, ki v njem živimo. Kot temeljna procesa, ki sta oblikovala usodo neevropskega sveta, morata biti kar se da razjasnjena, če hočemo ta svet sploh razumeti. Kolonializem je uveljavil asimetričnost sveta, ki ji danes pravimo prepad med razvitimi in nerazvitimi, kar je izhodišče neenakosti in neenakopravnosti. Kolonializem je hkrati nekdanjim kolonialno obvladanim, neposredno ali posredno vsilil številne strukture in razredne ter druge relacije, ki jih dekolonizacija in antikolonialna revolucija le z velikimi težavami in zapleti rešujeta. S pomočjo kolonializma je uveljavljen svetovni kapitalistični sistem, dekolonizacija je potemtakem bila njegovo rušenje. Njeni zastoji in zmage so tudi v tem smislu del globalnega boja za boljši družbenogospodarski red.

V tem smislu je dekolonizacija označila enega največjih dogodkov sodobne zgodovine. Nastanek velikega števila »Novih« držav na ruševinah kolonialnih imperijev pa je

večplastno pomenil tudi novo kakovost v mednarodnih odnosih. Zlasti gre poudariti, da je ta kakovost našla najpomembnejši izraz v politiki neuvrščenosti, v kateri je tudi naša država imela in ima največji delež.

Karolina KOLMANIČ: SENCE NA BELIH LISTIH

Roman *Sence na belih listih* je že četrto prozno besedilo Karoline Komanič, ki ga Pomurska založba izdaja v knjižni obliki.

Pisateljica tudi v svojem najnovejšem delu ohranja nekatere pripovedne značilnosti, ki smo jih zasledili že v povestih *Sonce* ne išče samotne poti in Srečno, srebrna ptica, mnogi snovni elementi pa spominjajo na njeno najuspešnejše delo *Marta*.

Sorodnosti med obema deloma najprej odkrijemo v deklisnem liku, ki je v središču pisateljicega zanimanja. Tudi v najnovejšem delu je pisateljica dokaj natančno določila geografsko in socialno okolje, iz katerega izhaja glavna junakinja Milka. To je delavska družina v severovzhodni Sloveniji.

Milkin oče je — kot toliko drugih — odšel na delo v tujino, da bi na prostoru, kjer se seseda stara, cimprana hiša, hitreje zrasel svetel dom.

Roman je izpoved sedmošolke Milke in skozi njene opise življenja v razbiti družini spoznavamo mnoge težave, ki jih prinaša ekonomska emigracija. V prvi vrsti gre za čustvene pretrese mladoletne Milke, očetove ljubljenske. Ne le Milko, temveč vso družino do dna pretrese sporočilo o očetovi tragični smrti med delom na tujem. Takrat onemi Milki pero in na belih listih dnevnika, kamor izliva svoja najintimnejša čustva, ostanejo le blede sence.

Milka sicer ne trpi pomanjkanja, vendar je prikrajšana za marsikaj, kar si lahko privoščijo njene sošolke. Pisateljica na kar najbolj elementaren način sooča trdo, da ne rečemo klasično družinsko vzgojo, kakršno daje Milki njena prezaposlena mati, delavka v tekstilni tovarni, z vzgojo, ki so jo deležni otroci dobro prekrbljene Kotnikove družine. V Kotnikovih lahko prepoznamo dokaj značilno podeželsko družino, ki si je pridobila materialne dobrine, ne pa tudi duhovne kulture. V takem okolju ostajajo resnične vrednote marsikdaj prikrite in odstopajo prostor lažnim in varljivim prividom materialne blaginje in brezskrbnosti. Karolina Kolmanič v svojem delu govori prizadeto o dilemah, ki jih sicer poznamo, vendar ne prodro vselej do naše zavesti.

Robert SPECHT: TISHA

Roman govori o Aljaski, tamkajšnjih ljudeh — eskimih, belcih in vsakovrstnih mešancih — ki jih bolj od občutka,

da pripadajo skupnosti, družijo želja, da bi se polastili bogatih nahajališč zlata. Tisha pripoveduje o divjini, a ne le o divjini pokrajine, temveč tudi o divjini v ljudeh, ki skušajo onemogočiti mlado ameriško učiteljico, ko zagovarja enakost vseh učencev in sprejme v razred »indijanskega pankrta« Chuka. S svojim doslednim ravnanjem si učiteljica nakopuje nenaklonjenost in celo sovraštvo prebivalcev majhnega rudarskega naselja, saj si je prva drznila nasprotovati njihovim trdo zakoreninjenim navadam in nepisanim zakonom. Ljudje ji grozijo in se ji maščujejo, ko vzljubi eskimskega potomca Freda Purdyja. Svoj odnos do nje začno spreminjati, ko v strahovitem snežnem viharju reši pred požrešnimi in sestradanimi volkovi hčerko ene svojih najbolj zagrizenih nasprotnic v šolskem odboru.

Robert Specht je roman Tisha napisal po resnični pripovedi učiteljice Anne Hobbs iz Colorada. Izvrtstvo je prikazal ljudi na Aljaski ta konglomerat ras — in njihove medsebojne odnose, v katere so belci vnesli sledi samozadovoljstva, zaprtosti, rasnih predsotkov in hlastanja po bogastvu. Pisatelj je odlično orisal divjo severno pokrajino, lepoto in shriljivost nedotaknjene divjine.

Camara LAYE: ČRNI OTROK

Roman Camara Laye *ČRNI OTROK* je avtobiografska pripoved o odraščanju in dozorevanju črnškega dečka in hkrati seveda rekonstrukcija, spominska obnova tradicionalnega okolja v tamkajšnji vaški plemenski skupnosti. To okolje ni doživelo usodnega stika z belo civilizacijo niti ni v njem čutiti družbenih in političnih problemov — še vedno je zavezano davnim običajem, ki ostajajo tudi za odraslega moža, če pa jim je mogoče najti razumsko razlago, zato še ne izgubijo magične moči. Svet črnškega otroka namreč še v celoti naseljujejo čarobne sile, skrivne in skrivnostne povezave med živo in neživo naravo, med ljudmi in njihovimi žrtvenimi živalmi; dobršen del njegove hierarhije še temelji v čarovniški moči posameznikov. V tem prerezu je *ČRNI OTROK* nadvse slikovito, a ne spogledljivo eksotično pričevanje o miselnosti in šegah, ki jih je evropska skušnjava, zrasla iz enoboštva oziroma brezverstva, večji del obšla. Hkrati pa je pripoved o neizbežnem koncu takšnega sveta in trganju iz njega, saj se deček, ki je izvrsten šolar, napoti proti drugačnemu življenju: želja po izobrazbi, po sprejemanju drugačnih resnic, ga konec koncev pripelje v Evropo. Mladenič, ki je v deštvu in fantovstvu spoznal

sveto kačo, gledal čarobno taljenje zlata, se udeleževal praznika žetve, prestal iniciacijo in obrezo, ta središčna dogodka svojega deštva, lahko to srečno, idilično okolje samo še priklicuje v zavest: oblikuje se mu v spokojno domotožje, seveda tudi idealiziran spomin. *ČRNI OTROK* Camara Laye je tako tudi s tega gledišča eden izmed prvih veljavnih romanov črne Afrike, je hvalnica minulega in potrjevanje korenin v novi resničnosti.

Katica HORVAT: ZAPRTO HREPENENJE

To je zgodba o mehaniku Tjašu Gaborju, ki misli, da v kmečko okolje, v katerem živi, ne sodi. Malodušno sprejme razmere v družini, v katero se je priženil.

Občutek, da je v njej nezajeljen, samo povečuje odpor do vseh; tudi do žene Majde. Majde.

Edina svetla točka zanj je njen sin Dreječek. Hkrati se Tjaš zaveda, da je nemogočen in nekako prisiljen živeti z vsemi, ki jih bolj ali manj prezira, ker svoje žene in sina nima kam odpeljati, pa v svoji delovni organizaciji že predolgo čaka na obljubljeno stanovanje, da bi se ga sploh še mogel veseliti.

V vsem malodušju in naveličanosti sreča Brigito, na katero ga vežejo zaupna, pristrčna in iskrena čustva izpred nekaj let. Po nekaj ljubezenskih dneih z njo pa spozna, da mu tudi ona ne more nuditi polnega zadovoljstva. Naj še tako hrepeni po Brigiti, naj je spomin nanjo še tako lep, spozna, da življenje teče neusmiljeno naprej in da stopinj v skopnem snegu ni mogoče iskati.

Zato se znova odloči za ženo Majdo, k čemer ga najbolj pripelje ljubezen, ki jo čuti do njunega otroka in katerega bi moral žrtvovati, če bi vztrajal ob Brigiti. Tudi Majda naposled uvidi, da je ob razdvojenosti med možem in starši zapostavljala svojega moža in zavedajoč se svojih napak in hladnega odnosa do moža Tjaša, na koncu vsem jasno pokaže, koliko ji mož pomeni.

Stane KRAŠOVEC:

JAPONSKI PRODOR — Pogoji in faktorji eksplozivne rasti. Delo našega tudi v svetu priznanega ekonomista, znanstvenika, univ. prof. Staneta Krašovca *JAPONSKI PRODOR* opisuje izjemno nagli ekonomski razvoj te »AZIJSKE Amerike« ali tretje supersile na svetu, ki utegne postati celo prva, seveda če se bo njena rast v takem tempu, kakor je sedanji, nemoteno nadaljevala tudi v prihodnje. Avtor skuša pojasniti paradokse, kako je bilo mogoče, da je tak uspeh dosegla prav dežela brez surovin, brez zadostnega premoega in lesa, brez nafte, s skromnimi vodnimi silami, brez kakršnekoli tehnične, ekonomske in finančne pomoči

od zunaj, po drugi strani pa ob ostrem nasprotovanju in konkurenci starih kolonialnih in imperialističnih sil; dalje, kako je po letu 1945, potem, ko so bili vsi njeni industrijski centri in železniška vozlišča in pristanišča razdejani kakor ob potresu devete stopnje, dosegla prav eksploziven razvoj.

Medtem ko je jasno, da je šlo tu predvsem za vlogo človeškega faktorja, pa avtor zanika, da bi imele pri tem zasluge rasne lastnosti ali skromne potrebe in nizke plače, ter prikazuje vlogo svojevrstnega družbenega ustroja in posrečen splet pozitivnih ostankov fevdalizma, prirojeno navado kolektivnega presojanja in odločanja, končno tudi svojevrstno povezovanje malega gospodarstva z industrijskimi velikani ter naraščajoči delež mešanih gospodinjstev (kmetov-delavcev). Le-ta so se ponekod tako razmahnila, da se dežela z rižem sama oskrbuje in pridelala še presežke za izvoz.

Avtor sklepa, da se bodo Japonci v prihodnje lažje kakor druge razvite dežele vključili v industrializacijo današnjih surovinskih dežel ali tretjega sveta, ne da bi se jim bilo treba bati njihove konkurence. Tudi bi imeli boljše psihološke in sociološke pogoje za graditev socialistične družbe.

Georges SIMEON: SPOMINJAM SE

Georges Simenon, znameniti francoski avtor »Maigretov«, ki je napisal več kot tristo romanov, še zdaleč ni samo pisatelj detektivk. Že Andre Gide je videl v njem enega najpomembnejših in najznačilnejših pisateljev svojega časa. Knjiga *Spominjam se* ima prav posebno zgodovino: decembra 1940 je neki zdravnik pomotoma postavil Simenonu diagnozo angine pectoris in mu povedal, da bo živel še dve, tri leta. Njegov sin Marc je imel takrat osemnajst mesecev. Oče mu je hotel zapustiti knjigo spominov, nekakšno oporoko. Tako je nastala ta knjiga.

V njej zaživijo liki pisateljeve mladosti, spomini na čas in okolje, v katerem je doraščal; spomini na lastno otroštvo pa se prepletajo s spomini na prve mesece sina Marca.

Ves Simenonov opus — od zgodnjih prvencev, popularnih, pustolovskih romanov in novel, »Maigretov« pa do tako imenovanih »resnejših« romanov — je ena sama neprekinjena kronika njegovega časa, ljudi, ki v njem živijo, predvsem malih ljudi, ki jih opazuje s sočutnim, hkrati prizanesljivim in neizprosnim očesom. Njegova knjiga je polna posebnega, za Simenona značilnega toplega čustva in razumevanja za vse ljudi.

1. Nezgoda zaradi mokre deske

Stritih Štefan, zaposlen v TOZD Tkalnica, se je poškodoval pri kuhanju škroba. Na mokri deski mu je spodrsnilo tako, da je padel in si pri tem zvil levo nogo v gležnju.

2. Nezgoda zaradi pretrga osnovne niti

Nuhanovič Rasima, zaposlena v TOZD Tkalnica, se je poškodovala pri delu na tkalškem stroju. Iz stroja števil. 300 je zaradi pretrga osnovne niti nenadoma izletel čolničnik, ter ji poškodoval desno roko in desno stran telesa.

3. Nezgoda zaradi izpada varnostne sponke

Delič Rezija, zaposlena v TOZD Tkalnica, se je poškodovala pri čiščenju stroja števil. 44. Rahllo jo je udaril snovnik, ki se je iztaknil iz ležaja, zaradi izpada varnostne sponke.

4. Nezgoda zaradi pretrga osnovne niti

Smajlovič Aida, zaposlena v TOZD Tkalnica je vezala os-

novo pri stroju števil. 266. Nenadoma je iz stroja števil. 267 izletel čolničnik in jo zadel v levi bok.

5. Nezgoda zaradi neprevidnosti

Osmančević Nezaketa, zaposlena v TOZD Tkalnica, se je poškodovala pri jemanju čolnička iz zeva. Ubodla se je v palec leve roke.

6. Nezgoda zaradi pretrga osnovne niti

Mulalič Agica, zaposlena v TOZD Tkalnica, je natikala votek na boben stroja števil. 561. Nenadoma je zaradi pretrga osnovne niti iz stroja števil. 565 izletel čolničnik in jo zadel v glavo.

7. Nezgoda zaradi neprevidnosti

Blagojevič Jelica, zaposlena v TOZD Tkalnica se je pri natananju votka udarila s komolcem desne roke v stroj.

8. Nezgoda zaradi pretrga tesnilnega usnja

Jakopin Franc, zaposlen v TOZD Tkalnica, se je poškodoval pri stroju št. 361. Med obratovanjem stroja se je odtrgalo tesnilno usnje na čolnični stenci, zaradi česar je izletel čolničnik in mu priletel v brado.

9. Nezgoda zaradi mokrih tal

Brkič Pero, zaposlen v TOZD Tkalnica, se je poškodoval v stanišču. Na mokrih tleh mu je spodrsnilo, pri tem je z desno roko zamahnil po steklu in si jo porezal.

Alič Senad
Majeršič Andrej
Kostič Hasan
Brkič Manda
Lapanja Marija
Pranjič Janja
Jurič Anton
Zupan Anita

V JLA
Klemše Zoran
Savič Zoran
V pokoj
Gregorčič Anica
Umrli
Mandelj Marija

PROGRAM ŠPORTNO REKREATIVNE DEJAVNOSTI

Telesnokulturna skupnost Tržič ima za letošnje leto izdelan program športno rekreativnih dejavnosti. Bralcem posredujemo program za meseca avgust in september ter jim priporočamo, da se udeležijo katere od naslednjih dejavnosti.

Akcija	Datum	Izvajalec
1. Tekmovanja v počastitev občinskega praznika:		
— odprto občinsko prvenstvo v streljanju z polavtomatsko puško 7,62	31. 7. 80	Strelska družina ŠAK Tržič
— šahovski turnir	1. 8. 80	Šahovski klub Tržič
— balinanje	avgust	Šport. zdr. 5. avgust
— rokometni turnir	avgust	RK PEKO Tržič
— kegljanje	avgust	Kegljaška sekcija Tržič
— občinsko prvenstvo v plavanju	avgust	OK ZSMS in TKS Tržič
— tek po ulicah Tržiča	avgust	OK ZSMS Tržič
2. Streljanje v počastitev dneva graničarjev	avgust	Strelska družina SAK Tržič
3. TRIM liga v nogometu	avgust	Nogometni klub Tržič
4. Planinski izleti:		
— Komarča—Dolina sedmerih jezer	avgust	PD Tržič
September		
1. TRIM liga v nogometu	september	Nogometni klub Tržič
2. Šahovski brzoturnir	5. 9. 80	Šahovsko društvo Tržič
3. Občinsko prvenstvo v atletiki za moške in ženske	september	Komisija za rekreacijo pri TKS Tržič
4. Tekmovanje v krosu	28. 9. 80	Športno društvo Lom
5. Planinski izleti:		
— Storžič—Košutnikov turn	september	PD Tržič
— Vodiška planina	september	PD Križe

kadrovske novice

V mesecu aprilu in maju so v našo delovno organizacijo prišli naslednji delavci:

TOZD Predilnica
Mrak Amalija

TOZD Tkalnica
Jurkič Boro iz JLA
Petuš Dragana
Tejič Danilo iz JLA
Lakič Fikret

TOZD Oplemenitilnica
Eler Jelka
Andič Kovinka
Lombar Marija
Matovič Tatjana

TOZD Konfekcija
Papež Mojca

Vzdrževalno energetska obrati
Jensterle Francka

Delovna skupnost skupnih služb

Meglič Janko
Balantič Maja

V istem času so delovno organizacijo zapustili naslednji naši delavci:

Pravilna odpoved
Nunar Jože

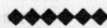
Sporazumno
Janc Marija
Hlepčar Marjeta
Ikanovič Sabila

Samovoljno
Jazbec Marija
Đurinski Josip
Antunovič Kata
Marič Kata
Mujanič Mujaga

ZAHVALA

Ob odhodu v pokoj se toplo zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem za lepo darilo, ter jim obenem želim veliko uspeha pri nadaljnjem delu.

Francka Mudrič

Vsem sodelavkam in sodelavcem pristančnih strojev v TOZD Predilnica se iskreno zahvaljujem za darilo ob upokojitvi.

Breznjar Albina

ZAHVALE

Ob izgubi moje drage mame, se zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem za izrečeno sožalje in denarno pomoč žaujoča hčerka

Anica Zrim z družino

Ob izgubi drage mame Teran Elizabete se iskreno zahvaljujem DO za podeljeni venec, VII. oddelku TOZD Tkalnica za izrečeno sožalje in spremstvo na njeni zadnji poti.

hčerka Tončka Mokorel

»Tržiški tekstilec« — glasilo delovne organizacije BPT Tržič — ureja uredniški odbor: Anderle Libor, Zupan Andrej, Neme Breda, Ropret Marjan, Cerar Franc, Kogoj Meta, Vogelink Anka, Janc Ana, Stiritih Zdenko. Glavni in odgovorni urednik Furlan Janez. — Naslov uredništva: BPT Tržič 64290, telefon 50571 int. 204 — Tisk TK Gorenjski tisk Kranj v 2000 izvodih. — Glasilo izhaja enkrat mesečno. List dobijo člani kolektiva brezplačno. — Glasilo je po 7. točki 1. odstavka 36. člena Zakona o obračunavanju proizvodov in storitev v prometu, Uradni list št. 33-72, prosto plačila prometnega davka.